

Omagiu pentru Justin Capră

Inventatorul prahovean de renume mondial, Justin Capră va fi omagiat în comuna natală Măgureni la data de 24 martie, când, pe aleea din fața Primăriei, va fi dezvelit bustul ce îl reprezintă. Statuia inginerului și inventatorului român face parte din proiectele de dezvoltare culturală a orașelor și comunelor prahovene, desfășurate în cadrul programului "România 100" și este realizată prin colaborarea dintre Consiliul Local Măgureni și Societatea Cultural - Istorică "Mihai Viteazul" Ploiești, condusă de ing. Mircea Cosma, fost președinte al Consiliului Județean Prahova.

Este un moment important pentru prahoveni și pentru toți românii, Justin Capră fiind o emblemă a geniului creator românesc, un Jules Verne al României care a privit în viitor, un inginer care a oferit omenirii soluții unice

Colecția Justin Capră - Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

de transport aerian și terestru, mici, ușoare, cu consum redus și prietenoase cu mediul. A creat peste 100 de prototipuri de mașini, 14 aparate de zbor, dar și multe aparate terestre cu 2 și 3 roți, între care cea mai mică mașină din lume numită "Soleta", Cvadriciclu "J400", "Justin" ATV, celebrul "Rucsac zbu-

rător", Aerodina cu decolare - aterizare verticală "Virvas".

Cei mai mari inventatori au lumii nu au apucat să-și vadă opera pusă în practică, recunoașterea valorii lor venind mult mai târziu. Așa s-a întâmplat și cu Justin Capră, care a plecat dintre noi la vârsta de 82 de ani, făcând eforturi

de pe patul de spital să-și ducă la bun sfârșit ultima sa invenție, un triciclu.

O parte din aparatele sale se păstrează astăzi cu grijă la Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova din Palatul Culturii: 8 prototipuri de autovehicule terestre, întreaga colecție de medalii, brevete, trofee. Ele au fost donate muzeului încă de când inventatorul era în viață și este important ca acest gest să nu rămână fără ecoul meritat. Dorința este ca sala de expoziție dedicată creațiilor sale să fie începutul unui Muzeu Tehnic, care să poarte numele lui Justin Capră.

Muzeul a organizat câteva expoziții temporare la care inventatorul a participat personal cu lucrările sale, ultima fiind expoziția "Cutezanța zborului" din februarie 2013, ocazionată de sărbătorirea sa la împlinirea vârstei de 80 de ani. În memoria lui Justin Capră publicăm, în paginile primei ediții a publicației "Natura și Omul", interviul realizat cu acel prilej.

Colecția Justin Capră - Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

In memoriam Justin Capră – interviul realizat la împlinirea vârstei de 80 de ani

“Invențiile sunt un rezultat al nemulțumirilor mele”

Interviu realizat de
Roxana Manolache

- **La mulți ani! Aveți mulți oameni în jurul dumneavoastră astăzi, iar sala este plină de creațiile dumneavoastră. Vă simțiți împlinit la vârsta de 80 de ani?**

Eu niciodată n-am fost mulțumit de mine. Ceea ce vedeți este un rezultat al nemulțumirilor mele, pentru că cei care zic că sunt inventatori sunt de fapt niște neîmpliniți, care vor întotdeauna altceva decât ceilalți. Pentru acest motiv, inventatorul este marginalizat de societate, învețivat și chiar agresat, cum s-a mai întâmplat. Dar nu e lumea de vină, oamenii sunt așa cum sunt. Eu sunt vinovat, că nu m-am astâmpărat, dar mai sunt și astfel de situații.

- **De ce credeți că un inventator este întotdeauna nemulțumit?**

- Pentru că lumea se împarte în două: nemulțumiți, pe care oamenii îi numesc inventatori și care întotdeauna caută soluții, și naivi - cercetătorii. Savantul are naivitatea să-și imagineze că poate ascede la adevărul absolut prin studiu, doar că nu există un adevăr absolut, în afară de cel divin. Noi suntem limitați la statutul de om, iar dumnezeirea este multidimensională și nu poate fi curpînsă într-o minte care percepe tridimensional. De aceea trebuie să avem modestie și smerenie, să ne dăm seama de micimea noastră în raport cu absolutul.

- **Cum vedeți vremurile pe care le trăim?**

- Eu zic că e bine, pentru că acest rău în care suntem astăzi ne obligă să găsim soluții. Și această

țară marginalizată care a fost în urma multor țări, va fi înainte, pentru că “cei din urmă vor fi cei dintâi”, așa spune Hristos. Hai să zicem și “mulțumesc”, nu numai “dă-mi Doamne”. Se vor găsi mai puține locuri de muncă în viitor, pentru că lumea se robotizează, mașinile vor face activitățile omului. Pentru asta trebuie să ne schimbăm cu totul mentalitatea, să mulțumim lui Dumnezeu și să găsim soluții.

Avem în țară niște valori incomensurabile, care trebuie valorificate. Încercăm să facem asta prin această fundație nonprofit, pe care o patronez benevol. Avem nevoie de investiții, dar am încredere că vom face lucrurile să se miște.

- **Ce intenționați să promovați prin această organizație nonprofit?**

- Am constatat cu bucurie că dacă sunt 2% supradotați în lume, în România sunt 4%, ceea ce trebuie să ne bucure. Acești copii merită ajutați, pentru că ei sunt marginalizați de societate, care prin natura ei este conservatoare, motiv pentru care acești copii se sinucid, dispar sau pleacă din țară. Școala nu-i poate ajuta pentru că e clasică, normală, are șabloane, iar pentru ei e necesar altceva. Pentru acest motiv, încerc la Filipești și în alte locații din Prahova să realizăm un campus universitar pentru copiii supradotați.

Întâmplător, sunt membru de onoare și la Liga Studenților Români din Străinătate, mă întâlnesc cu ei și pot să vă spun că avem studenți care sunt în-

teia tuturor, peste tot în lume.

- **Prin ceea ce faceți demonstrați că sunteți patriot. Nu v-a tentat niciodată ideea de a rămâne în străinătate?**

- Am această încăpățănare, sunt român și vreau să demonstrez că-n această țară în care toată lumea spune că nu se poate, uite că se poate. Am fost invitat la Torino, am colaborat foarte bine, dar nu m-am mutat acolo. M-au căutat de trei ori până acum de la Renault design, în Prahova, la Filipeștii de Pădure, de două ori a venit un reporter de la BBC... se poate și așa, să mai vină și alții după noi. Reporterul mi-a spus că nu știm să ne facem cunoscuți, dar prin internet o să încercăm să ne promovăm mai mult țara. Pentru a intra în Europa, trebuie să avem un statut și îl avem, statutul de român!

- **Vă doriți ca invențiile dumneavoastră să fie puse în aplicare?**

- Desigur, dar discutăm odată cu un american, căruia i-am făcut un prototip și îmi spunea “domnule Capră, noi avem sertarele pline, dar din motive sociale, politice, economice, nu le putem folosi, pentru că ar însemna niște milioane de șomeri. Dacă de mâine merg mașini fără consum, se termină cu sistemul petrolier, infrastructura și multe altele. Nu se pot aplica decât încet și să nu credeți că dacă vor fi mașini fără consum, va fi mai bine.

Rucsacul zburător

- **După această expoziție temporară, unde se pot găsi lucrările dumneavoastră?**

- Sunt peste 130 de lucrări, răspândite pe la Muzeul Tehnic, Muzeul Aviației, la Ploiești, m-a contactat și directorul Muzeului Banatului. Le-am spus că n-am de unde să le dau la toți, dar se pot face copii. Spre exemplu, aparatul de zbor expus aici este o copie, nu e cel real, el se află la Muzeul Tehnic și nu vor să-l dea pentru că e un exponat important și necesită garanții speciale. În câteva luni, vom deschide Muzeul “Aurel Vlaicu” la Bănești.

- **În prezent aveți ceva în lucru?**

- Teoretic lucrez la niște probleme legate de zbor, de antigravitație. Dar nu mă pot dedica în mod special acestui lucru, pentru că sunt foarte bulversat. Acum toată lumea mă sună, să vin la întâlniri, să fiu membru de onoare al nu știu ce... și am zis “lăsați-mă să lucrez, că am treabă”.

- **Care este secretul longevității dumneavoastră?**

- Sigur e ceva genetic, tatăl meu mergea pe bicicletă la vârsta de 90 de ani. Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat mai mult decât meritam, mi-a dat sănătate și nu mor de foame.

(Articol apărut în ziarul “Telegrama de Prahova”, 24 februarie 2013)

Colecții și colecționari

Pe 28 februarie, în fastuoasa Sală a Coloanelor din Palatul Culturii Ploiești, a avut loc vernisajul expoziției „Pasiunea de a colecționa”, organizată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova. Printre exponate se regăsesc aparate de radio, patefoane, gramfoane, felinare, arme, cărți poștale, vase de ceramică, monede, insigne, icoane și tablouri - piese de o reală valoare ce aparțin colecționarilor Doru Fărcaș, Nelu Coman, Cristian și Ciprian Rădulescu, Mihai Chiroiu, Ștefan Canurschi, Alexander și Gabriel Hirsch, Lucian Mihăiescu, Mircea Mitroiu și Boris Paraschivescu. Indiferent de profesie, vârstă sau posibilități materiale, toți acești oameni au în comun nobila pasiune de a colecționa.

„Explorarea artistică este mediul de dezvoltare psihosomatică a omului. Instinctul ancestral de vânător ne transformă în creatori și colecționari de artă. Ca ființă eminentă exploratoare, omul este într-o permanentă goană după stimulare, iar când aceasta scade, el caută noi evadări. Arta și colecționarea reprezintă o astfel de evadare. Colecționarul devine un vânător de trofee artistice. Colecționarea se transformă într-o activitate creativă de stimulare”, a remarcat Dragoș Grigorescu, lector dr. în filosofie, în cadrul UPG Ploiești, care a susținut conferința „Scurtă analiză etologică a colecționării”, în deschiderea evenimentului.

Pasiunea colecționarului presupune nu numai căutarea și achiziționarea unor noi obiecte, ci și restaurarea, catalogarea, autentificarea, conservarea și prezentarea acestora în fața publicului. Dincolo de plăcerea și bucuria de a deține lucrurile care îi pasionează, este o muncă susținută, permanentă și dedicată, o căutare neîncetată. Pentru a le onora efortul în mod simbolic, prof.dr. Emilia Iancu, director al Muzeului și Maria Boaru, muzeograful care a făcut posibilă această expoziție, au oferit mape și diplome de participare tuturor expozanților.

Despre colecția sa de vase ceramice, Ștefan Canurschi spune: „am grijă să adun doar piesele care-mi spun o poveste, în care se simte viața care a trecut prin ele”. Sunt obiecte pe care le-a găsit abandonate prin gospodăriile țărănești, pe care le-a salvat, după ce și-au îndeplinit menirea.

Colecția de cartofilie a lui Mihai Chiroiu a participat la numeroase expoziții în țară și străinătate. „La început am privit cu plăcere o imagine sau un text

de pe o carte poștală veche un personaj, un eveniment de acum o sută de ani. Apoi, documentându-mă, am descoperit lumea fascinantă de altă dată a lui Iorga, a Văleniului natal, a lui Vuia, Vlăicu și Coandă, a micilor negustori ce-și purtau marfa la piață în coșuri atârinate de cobilițe, a misterioșilor nomazi despre care n-am știut niciodată de unde vin și unde se duc...”, mărturisește colecționarul.

Pasionat de antichități, Nelu Coman a achiziționat obiecte de prin târgurile de vechituri sau de la centrele de colectare de fier vechi și le-a restaurat, cu multă muncă și cheltuială: „merită acest sacrificiu, pentru că, la final, ai o dublă satisfacție: una că obiectul arată aproape de forma inițială și a doua că obiecte care erau pe cale să ajungă la topire sunt salvate și introduse în circuitul obiectelor culturale”. Astfel, în colecția sa regăsim cântarul de bucătărie Florenz, cântar balanță din 1900, fier de călcat din fontă, râșniță de cafea din fontă din 1920, lămpi și multe alte lucruri, fiecare cu povestea lui.

Doru Fărcaș este posesorul unei dintre cele mai impresionante colecții de antichități din țară și a participat la peste 30 de expoziții, fiind furnizor de obiecte de patrimoniu pentru numeroase muzee. Obiecte din colecția sa au folosit ca recuzită pentru filme celebre, precum „Conan”, „Highlander”, „Sherlock Holmes”. „În expoziția prezentă sunt mai multe „picioare” de colecție, cu predilecție de tehnică de casă. Puteți vedea evoluția aparatului de radio, de fotografiat, a instrumentelor de înregistrare și redare a sunetului, orologerie și, bineînțeles, un domeniu ce ține de istoria poporului român, colecția de artă. Spre deosebire de colecția unui muzeu, cea a unui colecționar este vie, adică poate pierde o parte din piese, dar în felul acesta se poate îmbogăți valoric prin achiziția altor piese. Casele de filme au grijă de obiectele mele, mi le aduc înapoi și plătesc, ajutându-mă astfel să întrețin o colecție, ceea ce nu este ușor”, ne spune Doru Fărcaș.

Tată și fiu, Alexander și Gabriel Hirsch au aceeași pasiune, colecția de artă și antichități. Atracția spre numismatică a lui Alexander Hirsch a început de la o monedă de argint cu regele României Carol I și s-a transformat într-o colecție de peste 2000 de monede. În expoziție sunt prezentate monede, ustensile de fumat și icoane. „Am crescut înconjurat de antichități și obiecte

de artă. Am început în copilărie cu monede și ulterior a ajuns să realizez o colecție încheată de ustensile și unelte pentru fumători”, afirmă Gabriel. Colecția sa numără peste 100 de pipe, 20 de tabachere și 50 de brichete, realizate la un nivel artistic deosebit.

Colecționarul de insigne Lucian Mihăiescu a fost marcat de personalitatea profesorilor săi N. Simache și M. Moșneaga. Ne spune că îi plac avioanele și armele, îi place viața și să ajute oamenii. „Insignele acestea au o valoare sentimentală, greu de măsurat în bani. Metaforic vorbind, ele reprezintă sufletul meu pe pereți, pe care nu-l vând”, mărturisește colecționarul.

Colecția de artă Mielu și Mircea Mitroiu cuprinde peste 120 de lucrări de pictură, grafică, acuarelă, aparținând unor pictori contemporani renumiți, precum Teodor Macarie - „Biserica din Brebu”, Marcel Chirnoagă - „Lupta cu taurul”, Mircea Doinaru - „Nud, sau Spiru Chintilă” - „Natură moartă cu flori”. „Împreună cu fiul meu am strâns o colecție de artă frumoasă, pentru sufletul nostru, dar și pentru a contribui la ajutorul celor care creează asemenea opere”, a spus Mielu Mitroiu.

Pasionat de artă, Boris Paraschivescu are o colecție de peste 200 de lucrări de pictură și 250 de lucrări de grafică expuse deja la trei expoziții de autor organizate de muzee de artă și la mai multe expoziții colective. „Sunt un mare iubitor de frumos, începând de la ființele vii și până la obiecte. La această expoziție am adus picturi mai vechi, majoritatea nesemnate”, a menționat colecționarul.

Cristian și Ciprian Rădulescu, fii de armurier, au transformat meseria tatălui în pasiune pentru arme, istorie, tradiții militare și pentru acțiuni de reconstituire istorică. Sunt membri ai Asociației „6 Dorobanți”, care are ca obiectiv promovarea tradițiilor militare românești. Au participat la numeroase expoziții temporare organizate de muzee din Ploiești, București și Brașov. „Uniforma pe care o prezentăm astăzi este de sergent de artilerie român, de la Războiul pentru Independență”, a afirmat cu mândrie de român adevărat, Ciprian Rădulescu.

Expoziția din Sala Coloanelor face parte din seria evenimentelor anuale înscrise în proiectul „Colecții și colecționari” și este deschisă spre vizitare de marți până duminică, între orele 9.00- 17.00, până la finele lunii martie 2017.

R.M.

Flori în goblen, pentru femei

Un început de martie, cu flori create în goblen, de mâini măiestre... un cadou plin de sensibilitate și frumusețe, oferit tuturor femeilor de membrii Cercului de creativitate umană din cadrul Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova. Expoziția de goblen "Flori, flori..." poate fi admirată toată luna martie la Muzeul Omului din Palatul Culturii Ploiești. Cum era firesc, tablourile expuse, lucrute cu îndemănare, răbdare și multă dragoste, reprezintă în special flori și chipuri de femei. Între expozanți se numără Laura Matei – conducătorul cercului, Magdalena Banu, Teodora Dumitrescu, Maria Șandru, Mariana Bradac, Mihaela Voicu, Vasilica Enciu, Mioara Nițu, Ștefania Voicu, Elena Dobrescu, Neli Niculescu, Elena Popa, Lucia Cîmpeanu, Mihai Alexandru. "Cercul de goblen are o vechime de 26 de ani oficial, dar există de 29 de ani. Reunește un mare număr de femei, care au atras tinere ce pot să ducă mai departe arta aceasta a lucrului deosebit de mișgalos, goblenul. Sunt extraordinare, își organizează singure expozițiile, își aleg spațiile și se implică în organizare, întocmai ca membrii instituției noastre", a spus prof.dr. Emilia Iancu, directorul muzeului. Într-adevăr, am întâlnit de fiecare dată o reprezentantă a cercului prezentă la expoziție, gata să ofere informații celor interesați de goblenurile expuse. Am schimbat câteva impresii cu Lucia Cîmpeanu, membră a cercului de 13 ani, pasionată încă din copilărie de lucrul manual și cucerită de goblen: "Orice goblen necesită cel puțin trei-patru luni de lucru, altele mult mai mult. Dacă nu lucrez măcar o jumătate de oră pe zi, îi simt lipsa. Pentru mine goblenul este un balsam pe suflet și o cromoterapie, ai impresia că tot ce este în jurul tău e frumos și bucuria e mare când vezi că se conturează o floare, un pom, un chip de om".

Membrii cercului se întâlnesc săptămânal, schimbă păreri, idei și modele, își stabilesc temele următoarelor expoziții. Îi așteptăm de fiecare dată cu bucurie să ne încante privirea cu tablouri create punct cu punct, prin cusătură, fiecare nuanță și umbră fiind redată cu fidelitate.

R.M.

Poveștile naturii

Darurile zânei Gee

de muzeograf Corina Mihai

Capitolul I: O piatră vorbitoare

Ce lucruri ciudate spun oamenii mari... se gândea un băiețel, în drumul lui de la școală spre casă. Oare să fie adevărat că, într-o zi, Pământul nu va mai exista? Și dacă știu lucrul acesta, de ce nu fac nimic? Eu aș fi bucuros să ajut, dar ce pot face de unul singur?

Mergând cufundat în gânduri, nu a observat că peisajul din jur s-a schimbat. Intrase într-o pădure de copaci uriași. Prin frunzișul lor des nu pătrundea nicio rază de soare, iar printre ramuri nu se vedea nicio pasăre, niciun animal. Pădurea era tăcută, parcă adormită.

S-ar zice că așteaptă ceva, se gândi băiețelul. Ar fi bine să ies de aici cât mai repede. Dar pe unde? A, uite o lumină. Poate pe acolo e drumul.

Pe măsură ce se apropia de lumină, băiețelul și-a dat seama că nu era o poiană, nici ieșirea din pădure. Lumina izvoră dintr-o peșteră adâncă, scobită în coama unui deal acoperit de iarbă. De deasupra peșterii cobora un izvoarăș, care se spargea în perle sclipitoare, reflectând lumina în jocuri de curcubeu. Înăuntru se putea zări o oglindă de gheață, în care era închisă imaginea unei fete frumoase, dar nespuse de tristă. Mișcat de durerea ei, băiețelul a vrut să intre. Dar un glas morocănos l-a oprit:

Hei, tu! Unde crezi că mergi fără învoirea mea? Cine ești? Și de ce nu te arăți?

Pentru că sunt chiar lângă tine. Uită-te mai bine și o să mă vezi.

O piatră vorbitoare!

Cred că n-am auzit bine! Micuțule, eu nu sunt o piatră, sunt un METEORIT. Sunt bătrân și vin din alte lumi. Am călătorit timp de multe evuri pământeste până să ajung aici, pe micuța voastră planetă. Am fost trimis aici de către Stelele Nemuritoare, să aduc în dar Pământului înțelepciunea Universului. Știu multe și simt multe. Dar tu, cine ești și ce dorești?

Eu... aș vrea să o ajut pe fata aceea. E atât de tristă... Poți să-mi spui povestea ei?

E zâna Gee. Ea dă viață acestui Pământ și tuturor făpturilor lui. Dar e atât de bună, încât u-

neori dă daruri neprețuite în mâini care nu știu să le folosească. A dat oamenilor patru talismane cu puteri nebănuite:

aur - dă putere asupra a tot ce se găsește în măruntăie pământului; o cochilie de nautil - cu ajutorul ei stăpânești mările; un fluture - făptura care simte capriciile vremii; și o fosilă, viața de la începutul lumii - cheia cunoașterii.

Și de ce au închis-o aici?

Nu toți oamenii rezistă ispitei puterii. Se transformă. După ce cercetătorii au dezlegat tainele lumii, cu ajutorul talismanelor, cei puternici au crezut că au dreptul să folosească aceste puteri cum vor. În îngâmfașea lor, nu au văzut că talismanele închid în ele câte o părticică din sufletul zânei și că acest suflet moare atunci când puterea devine rea. Când talismanele au murit, spiritul Geei a înghețat. Totuși, unii cercetători au reușit să salveze talismanele și să le ducă într-un loc sigur, unde le îngrijesc până ce vor reveni la viață.

Dar ei nu le pot învia? Nu o pot elibera pe Gee?

Nu au această putere. Ei au doar puterea de a împărtași, ceea ce află, celorlalți oameni. Dar nu este de ajuns. De aceea, Pământul a început să moară.

Deci asta este cauza! Mulțumesc, bătrâne înțelept! Mi-ai răspuns la o întrebare care mă chinuia demult! Dar ce putem face noi?

Fiindcă ai un suflet curajos și gânduri curate, o să-ți spun un secret. Printre darurile zânei este unul, cel mai important dintre toate. Darul de a fi invizibil. Acesta nu l-a dăruit nimănui, pentru că nimeni nu s-a dovedit vrednic. Dar, în înțelepciunea ei, a socotit că va veni momentul în care va fi nevoie de el. Mi l-a destăinuit mie și mi-a dat puterea de a-l încredința celui care dorește cu adevărat să o ajute. Ești tu acela?

Da. Spune-mi ce trebuie să fac.

Du-te în lumea voastră, a oamenilor, în orașul cel mare care se înalță acolo unde cerul, pământul și marea se unesc. În piramida de oțel și sticlă, care răsfrânge razele soarelui și lumina palidă a lunii, vei găsi talismanele. Trebuie să le vorbești, să le rogi să-și spună fiecare povestea. Atunci, sufletul Geei va fi eliberat și lumea va fi ca la început.

Dar de ce eu? Sunt atât de mic și singur. Voi reuși să le readuc la viață?

Cu siguranță. Ele au nevoie doar de o inimă bună și de inocența unui copil. Și nu ești singur. Animalele și plantele te vor ajuta. Acum trebuie să pleci, nu mai este vreme de pierdut! Și fie ca lumina Stelelor să te însoțească!

(va urma)

MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

Înființat pe 30 decembrie în anul 1956 și aflat de atunci într-un continuu proces de extindere și modernizare, MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA se prezintă astăzi ca o importantă instituție cultural-științifică și educativă a județului, fiind recunoscută, de altfel, pe plan național, ca unul dintre cele mai serioase și mai prestigioase centre de acest profil din România. Activitatea expozițională și lucrul direct cu publicul se desfășoară în opt secții, fiecare cu o identitate bine conturată, din punct de vedere al tematicii științifice și al funcționalității cultural-educative. Secțiile muzeului au o judicioasă repartizare teritorială, fiind amplasate atât în reședința județului, cât și în trei zone geografice cu o deosebită semnificație culturală și turistică: MUZEUL OMULUI, ACVARIUL și MUZEUL PETROLULUI – la Ploiești, în Palatul Culturii, MUZEUL REZERVAȚIEI NATURALE BUCEGI – la Sinaia, MUZEUL SĂRII – la Slănic, MUZEUL "FLORI DE MINĂ", MUZEUL DE ANTROPOLOGIE "FR. IRAINER" – la Cheia, MUZEUL "NATURA VĂII TELEAJENULUI" – la Vălenii de Munte.

Ploiești, Palatul Culturii, Str. Erou Călin Cătălin, nr.1. <http://www.muzbioph.ro/>; e-mail: office@muzbioph.ro. Tel. 0244.597.896; fax. 0244 511 970. Program: marți-duminică, orele 9.00-17.00.

